

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถ
ด้านการพูดภาษาจีนโดยการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
**Chinese Speaking Ability and Learning Achievement
Using the Creativity -Based Learning**

กวินกรณ ชัยเจริญ และ สุกัญญา ทองแห้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Kawinkorn Chaijaroen and Sukanya Thonghaew

Thepsatri Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : mingying_4@windowslive.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ และการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL) 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CreativityBased Learning :CBL) โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสนทนาภาษาจีน จำนวน 27 คน เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบแผนการเรียนการสอนตามแนวทาง CBL จำนวน 6 แผน ได้แก่ 1. ภูมิลำเนา 2.ความฝัน 3. ความรัก 4.ศิลปินดาราส.ประเทศไทย 6.อาหาร โดยแต่ละแผนมีการจัดรูปแบบเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ ตั้งปัญหา ค้นคว้า นำเสนอ และประเมินผล มีการประเมินทักษะทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ทำทางและความมั่นใจ โดยการจัดกิจกรรมมีเงื่อนไขว่า ทุกคนจะต้องผ่านการบรรยายโดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสนทนาภาษาจีนสูงขึ้นในระดับดีขึ้นไป และมีผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนในด้านทำทางและความมั่นใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ความคล่องแคล่ว ด้านเนื้อหา และด้านไวยากรณ์ตามลำดับ (ร้อยละ 69.75, 63.25, 52.45, 48.28, และ 36.37)

คำสำคัญ: การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีน

Abstracts

The study aims to: 1) compare the learning achievement of the 3rd year Chinese major students between those who learned through the traditional classroom, and those who learned through the Creativity-Based Learning (CBL) method, and 2) determine the students' Chinese speaking skill achievement after learning by employing the CBL based lessons. The samples were the twenty-seven 3rd year Chinese major students at Thepsatri Rajabhat University who enrolled in the Chinese Conversation course. The researcher proposed the six learning lessons which was designed based on CBL principles which are: 1) My Hometown; 2) My Dream; 3) My Love Story; 4) My Superstars and Idols; 5) Thailand and 6) Food. In each learning lesson, the students also needed to go through the five steps of learning including: 1) stimulating the interests; 2) problems setting; 3) doing the research; 4) presentation and 5) evaluation. During the lesson, the students' five skills which are grammar, fluency, content, creativity and gesture and confidence were assessed. Moreover, with one condition, they had to carry their learning using only Chinese in every learning activity and in any communication in the course. After the course, the results suggested that the twenty-seven students gained a satisfying higher level of learning achievement in Chinese Conversation course. They had the most achievement on the gesture and confidence aspect (69.75%), following by creativity (63.25%), fluency (52.45%), content (48.28) and grammar (36.37%), respectively.

Keywords: Creativity-Based Learning; Learning Achievement; Chinese Speaking Ability

บทนำ

ในอดีต การจัดการเรียนการสอนมักเน้นรูปแบบการสอนโดยที่ครูเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มักอ้างอิงเนื้อหาในหนังสือ ให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์ บทสนทนา หรือรูปแบบของประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้แต่ขาดทักษะหลายๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขาดทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการจำคำศัพท์ ซึ่งมีผลต่อความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมากต่อการสื่อสารและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยการจัดการเรียนการสอนโดยที่ครูเป็นศูนย์กลางนั้นยังมีให้เห็นในชั้นเรียนทุกระดับในปัจจุบัน ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2559 :113) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนลักษณะที่ครูเป็นศูนย์กลางนั้น ยึดครองอำนาจในการเรียนของผู้เรียนมานาน การเรียนการสอนลักษณะดังกล่าว ยังคงมีอยู่ในประเทศไทยซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้สังเกตและสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนพบว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน อันดับแรก คือ นักศึกษาคาดหวังถึงความสามารถในการพูดภาษาจีนได้ในระดับดี สื่อสารออกมาเป็นธรรมชาติ แต่การวัดผลและประเมินผลที่ผ่านมากลับพบว่า ทักษะความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ ใช้คำศัพท์หรือประโยคที่อยู่ในวงจำกัด ขาดความคงทนในการจำคำศัพท์ ยึดติดการพูดโดยยึดหลักไวยากรณ์ ไม่มีความเป็นธรรมชาติ ขาดความคิด

สร้างสรรค์ มีการทอ้งจำประโยคเพื่อใช้ในการสอบและใช้เวลาในการคิดบทสนทนาค่อนข้างนาน ไม่มีความมั่นใจ รวมถึงไม่กล้าพูดเพราะกลัวพูดผิด เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning :CBL) เนื่องจากเป็นการสอนรูปแบบใหม่ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีความหลากหลาย ไม่ยึดติดกับวิธีใด วิธีหนึ่ง อีกทั้งรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีความเหมาะสมกับรายวิชาสนทนาภาษาจีน และเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการพูดภาษาจีนมากกว่าการเรียนการสอนแบบเดิม ได้แก่ ทักษะด้านไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ท่าทางและความมั่นใจ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ยังมีความสอดคล้องกับจุดเน้นของมหาวิทยาลัยในด้านส่งเสริมนักศึกษาให้มีกรอบความคิดที่ทันสมัยและทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2558 : 83) กล่าวว่าแนวทางกิจกรรมโดยใช้กระบวนการ มีส่วนร่วมแบบร่วมมือมากกว่าการแข่งขันให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ กิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสนทนาภาษาจีนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ และการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning :CBL)
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาลักษณะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนและผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) มีระเบียบวิธีการในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1.กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสนทนาภาษาจีน จำนวน 27 คน

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแผนการเรียนการสอนตามแนวทาง CBL จำนวน 6 แผน และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้งหมด 5 ด้าน ภายใต้เงื่อนไขคือ ทุกคนจะต้องผ่านการบรรยาย

โดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสนทนาภาษาจีน

2.1 สร้างแผนการเรียนการสอนตามแนวทาง CBL ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL)

2.1.2 ศึกษาารูปแบบและขั้นตอนวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning :CBL) จำนวน 5 ขั้นตอน ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ ตั้งปัญหา ค้นคว้า นำเสนอ และประเมินผล

2.1.3 กำหนดกิจกรรมจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based-Learning :CBL) จำนวน 6 แผน ได้แก่ 1.ภูมิลำเนา 2.ความฝัน 3. ความรัก 4.ศิลปินดารา 5.ประเทศไทย 6. อาหาร ใช้ระยะจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) จำนวน 6 สัปดาห์ ได้แก่สัปดาห์ที่ 8 ถึง 13 ของการจัดการเรียนการสอน โดยแต่ละสัปดาห์ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอนจำนวน 3 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังนี้

1.ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สังเกตและวิเคราะห์ปัญหา จากนั้นผู้วิจัยเตรียมการศึกษาศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสร้างเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนกิจกรรมทั้ง 6 แผนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) สร้างเครื่องมือวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้ง 5 ด้าน

2. ขั้นดำเนินการโดยดำเนินการวัดและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จากนั้นออกแบบแผนจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) จากแผนกิจกรรมทั้ง 6 แผนได้แก่ 1.ภูมิลำเนา 2.ความฝัน 3. ความรัก 4.ศิลปินดารา 5.ประเทศไทย 6.อาหาร โดยมีการจัดรูปแบบเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ ตั้งปัญหา ค้นคว้า นำเสนอ และประเมินผล โดยแต่ละกิจกรรมมีเงื่อนไขคือ ทุกคนจะต้องผ่านการบรรยายโดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรม 3 คาบต่อสัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยจะดำเนินการประเมินทักษะการพูดภาษาจีนในแต่ละแผนทั้ง 5 ด้านได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ท่าทางและความมั่นใจ ดำเนินการสังเกต สัมภาษณ์ผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์และจดบันทึก หลังจากดำเนินการตามแผนครบทั้ง 6 สัปดาห์จึงดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

3. ขั้นสรุปเป็นขั้นที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลหลังการดำเนินการจำนวน 6 สัปดาห์ ประกอบไปด้วยข้อมูลเชิงปริมาณได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อน และหลังจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้ง 5 ด้าน โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยร้อยละ และข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เรียน นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาแล้วนำมารายงานในลักษณะเชิงบรรยาย

2.2 การออกแบบเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน

2.2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา และดำเนินการจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาสนทนาภาษาจีน

2.2.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

2.2.3 ออกแบบแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ท่าทางและความมั่นใจ

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บข้อมูลจากการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาสนทนาภาษาจีน จำนวน 27 คนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวน 5 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบประเมิน 20 นาที ประเมินจากทักษะความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ โดยแต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน รวมทั้งหมดข้อละ 20 คะแนน

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ท่าทางและความมั่นใจ จากแผนกิจกรรมทั้ง 6 แผน ได้แก่ 1. ภูมิสำเนา 2. ความฝัน 3. ความรัก 4. ศิลปินดารา 5. ประเทศไทย 6. อาหาร โดยมีการจัดรูปแบบเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ ตั้งปัญหา ค้นคว้า นำเสนอ และประเมินผล โดยแต่ละกิจกรรมมีเงื่อนไขคือ ทุกคนจะต้องผ่านการบรรยายโดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น โดยแต่ละประเด็นการประเมินทักษะการพูดภาษาจีน มีระดับคะแนนการเินด้านละ 4 ระดับ และมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาจีน

16-20	คะแนน	ดีมาก
13-15	คะแนน	ดี
10-12	คะแนน	พอใช้
น้อยกว่า 10	คะแนน	ควรปรับปรุง

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมการจดบันทึกการสังเกตและสัมภาษณ์นักศึกษา

4. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

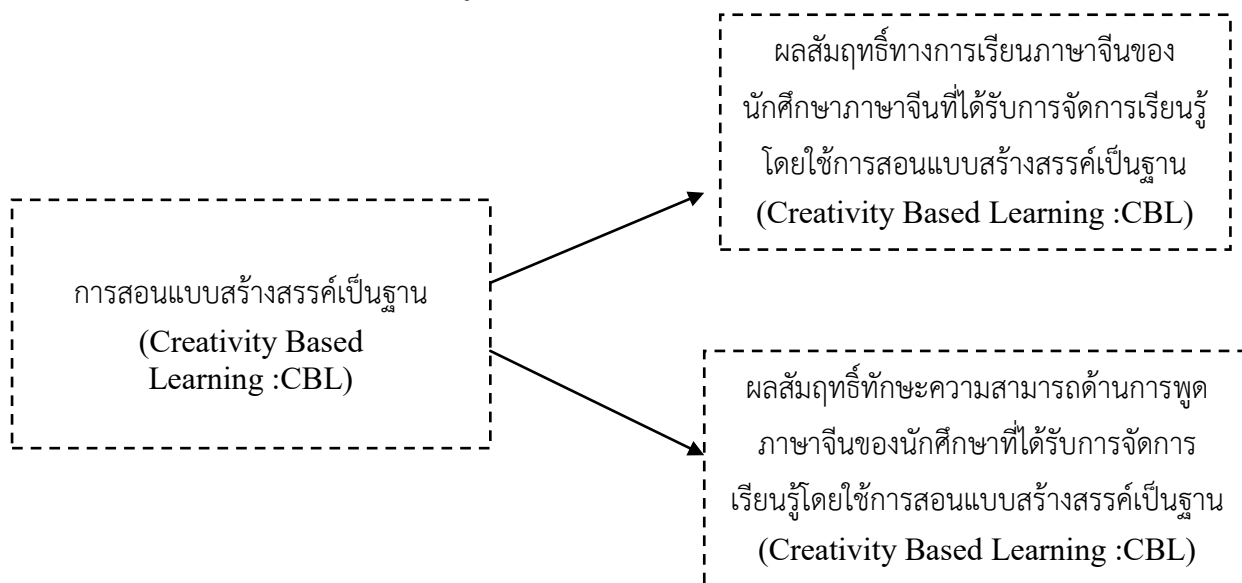
1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสนทนาภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำมาอธิบายข้อมูลและผล

ประเมินทักษะการพูดภาษาจีนจากคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาสนทนาภาษาจีน และใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) (Independent Samples) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

2.การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ท่าทางและความมั่นใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในรูปแบบของค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาจีนของผู้เรียนตลอดระยะเวลา 6 สัปดาห์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีน
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาสนทนาภาษาจีนจากการ
ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสนทนาภาษาจีนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ

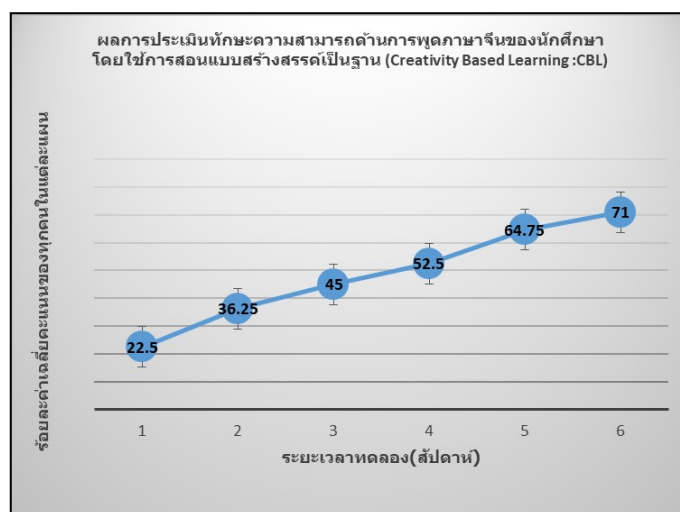
ผลสัมฤทธิ์ที่ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสนทนาภาษาจีนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

จำนวนนักศึกษา (คน)	คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนโดย การจัดการเรียนรู้แบบปกติ		คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้การสอนแบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)		t-test
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	
27	10.56	2.87	13.89	2.04	8.20*

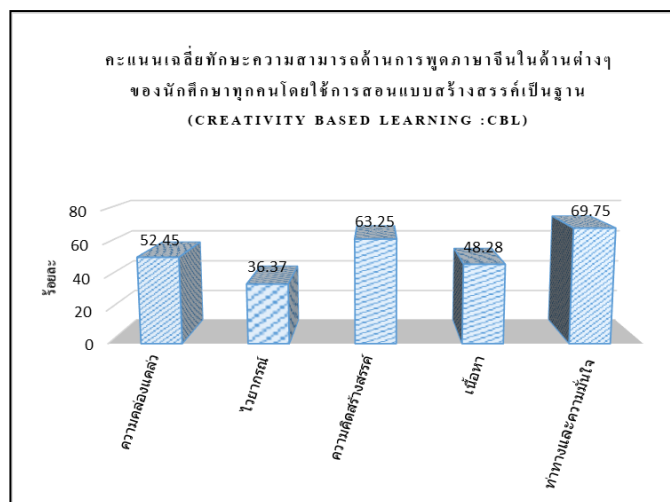
* $P < .05$, $df = (27-1)$, $t = 1.3150$

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสนทนาภาษาจีนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่ 10.56 (10.56 ± 2.87) และเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้น 13.89 (13.89 ± 2.04)

ภาพที่ 1 แสดงผลการประเมินคะแนนทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละสัปดาห์

จากการประเมินคะแนนทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL) ในแต่ละสัปดาห์ พบว่าทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาทุกคนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 22.5 , 36.25 , 45 , 52.5 , 64.75 และ 71 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 1)

ภาพที่ 2 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนในด้านต่างๆ ของนักศึกษาทุกคนที่ใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนในด้านต่างๆ ของนักศึกษาที่ใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL) ทั้งหมด 6 แผน ได้แก่ 1.ภูมิลำเนา 2.ความฝัน 3. ความรัก 4.ศิลปินดารา 5.ประเทศไทย 6.อาหาร โดยแต่ละแผนมีการจัดรูปแบบเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ กระตุ้นความสนใจ ตั้งปัญหา ค้นคว้า นำเสนอ และประเมินผล มีการประเมินทักษะทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว เนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ ทำทางและความมั่นใจ โดยการจัดกิจกรรมมีเงื่อนไขว่า ทุกคนจะต้องผ่านการบรรยายโดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น ผลจากการศึกษาพบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านทำทางและความมั่นใจมากที่สุด รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ ความคล่องแคล่ว ด้านเนื้อหา และด้านไวยากรณ์ตามลำดับ (ร้อยละ 69.75, 63.25, 52.45, 48.28, และ 36.37) (แสดงในภาพที่ 2)

อภิปรายผลการวิจัย

1) จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาสนทนาภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสนทนาภาษาจีน จำนวน 27 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอยู่ที่ 10.56 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนโดยการใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

(Creativity Based Learning :CBL) อยู่ที่ 13.89 โดยผู้เรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อาจเนื่องด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL) เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ได้ลงมือทำจริง แก้ปัญหาจริง โดยหลังจากการใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีทักษะความสามารถในการศึกษาค้นคว้าความรู้ที่อยู่นอกตำราเรียนด้วยตนเอง มีความจำเนื้อหาบทเรียนที่สูงขึ้น ความคงทนในการจำคำศัพท์ที่สูงขึ้น มีความเข้าใจในตัวบทเรียนและสามารถนำมาใช้ต่อยอดได้ในระดับดี

2) การศึกษาผลการประเมินคะแนนทักษะความสามารถด้านการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning :CBL) จำนวน 6 แผน พบว่าผู้เรียนมีทักษะความสามารถเฉลี่ยสูงขึ้นทุกสัปดาห์ โดยสัปดาห์ที่ 1 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 22.5 , 36.25 , 45 , 52.5 , 64.75 และ 71 ตามลำดับ โดยทักษะด้านท่าทางและความมั่นใจอยู่ในระดับมากที่สุด (69.75) อาจเนื่องด้วยมาจากการวางแผนการจัดกิจกรรมอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ไม่ยึดติดเนื้อหาในหนังสือ ให้อิสระในการจัดรูปแบบการเรียน ทำให้นักศึกษามีอิสระทางความคิด มีการกล่าวชมผู้เรียนเมื่อทำกิจกรรมได้ดีและหลีกเลี่ยงการใช้คำพูดตำหนิที่ก่อให้เกิดผลลบ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น รองลงมาคือด้านความคิดสร้างสรรค์ (63.25) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยไม่มีการกำหนดรูปแบบการนำเสนอที่ตายตัว ให้อิสระทางความคิด ไม่มีการกำหนดการถูกหรือผิดในการนำเสนอผลงานของนักศึกษา จึงไม่เป็นการปิดกรอบแนวความคิดของผู้เรียน การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาสนทนาภาษาจีนเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนจากบริบทที่สร้างขึ้นด้วยกิจกรรมต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งอาจเป็นการอภิปราย การคาดคะเน การตอบคำถาม การสาธิต การทดลอง ช่วยทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ อารัมภ์ณัฏฐ์ กล่าวว่าการส่งเสริมให้เด็กถาม และให้ความสนใจ ตั้งใจ กระตือรือร้น การแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าความคิดของเขานั้นมีคุณค่า การส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ได้ใช้จินตนาการของตนเองอย่างกว้างขวาง (อารัมภ์ณัฏฐ์, 2557 : 36) ด้วยเหตุนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) จึงสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาจีนได้ อันดับสามได้แก่ ความคล่องแคล่ว (52.45) โดยการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีท่องจำคำศัพท์ ประโยคมาพูด ทำให้ขาดความเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงกำหนดเงื่อนไขในการทำกิจกรรมว่าทุกคนจะต้องผ่านการบรรยายโดยใช้ภาษาจีนและในการจัดการเรียนการสอนจะต้องใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเท่านั้น โดยใช้ภาษาจีนง่ายๆอธิบาย หรือคำศัพท์ประกอบท่าทางเพื่อสื่อสาร เมื่อมีการแก้ไขตามกระบวนการดังกล่าวแล้ว ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถด้านการพูดอย่างคล่องแคล่วขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อันดับสี่คือด้านเนื้อหา (48.28) โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนเนื้อหาในการนำเสนอด้วยตนเอง ผู้วิจัยเป็นเพียงที่ปรึกษา จึงทำให้การเขียนเนื้อหายังอยู่ในระดับพอใช้ ยังใช้เนื้อหาและสำนวนที่ไม่แปลกใหม่ และยังมีการคัดลอกจากหนังสือและสื่ออินเทอร์เน็ต สำหรับอันดับที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านไวยากรณ์ (36.37) น่าจะเนื่องมาจาก ผู้วิจัยให้อิสระในการถ่ายทอดสื่อสาร ผู้เรียนจึงไม่คำนึงถึงหลัก

ไวยากรณ์เท่าที่ควร อีกทั้งบางคนยังอิงการใช้รูปแบบไวยากรณ์ภาษาไทย มีการวางตำแหน่งคำที่ผิด รู้ความหมายของคำศัพท์แต่ยังใช้ไม่ตรงกับหน้าที่ของคำนั้น จึงทำให้ผิดหลักไวยากรณ์ภาษาจีน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการใช้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานในรายวิชาสนทนาภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์และมีความคงทนในการจำคำศัพท์ดีขึ้น ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดกับการเรียนในรายวิชาภาษาจีนอื่นๆได้ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการสอนดังกล่าวมีความสนุกสนานและลดแรงกดดันในการเรียนรู้ ซึ่งถ้าได้มีการนำวิธีการดังกล่าวไปใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ จะสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แคมมณี. (2559). *การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพมหานคร: โครงการพัฒนาการเรียน.
- วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์. (2558). *คู่มือการสอนเพื่อสร้างศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- อารี พันธมณี. (2557). *ฝึกให้คิดเป็นคิดให้สร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร: ไยไหมเอ็ดดูเคท.